

Alte cărți fascinant de feroase de
LAURA ELLEN ANDERSON

Amelia Von Vamp

și

BAIUL GROAZEI

Amelia Von Vamp

și

HOȚUL DE AMINTIRI

AMELIA VON VAMP și PRINȚII UNICORNI

Laura Ellen Anderson

Traducere din limba engleză:

Justina Bandol

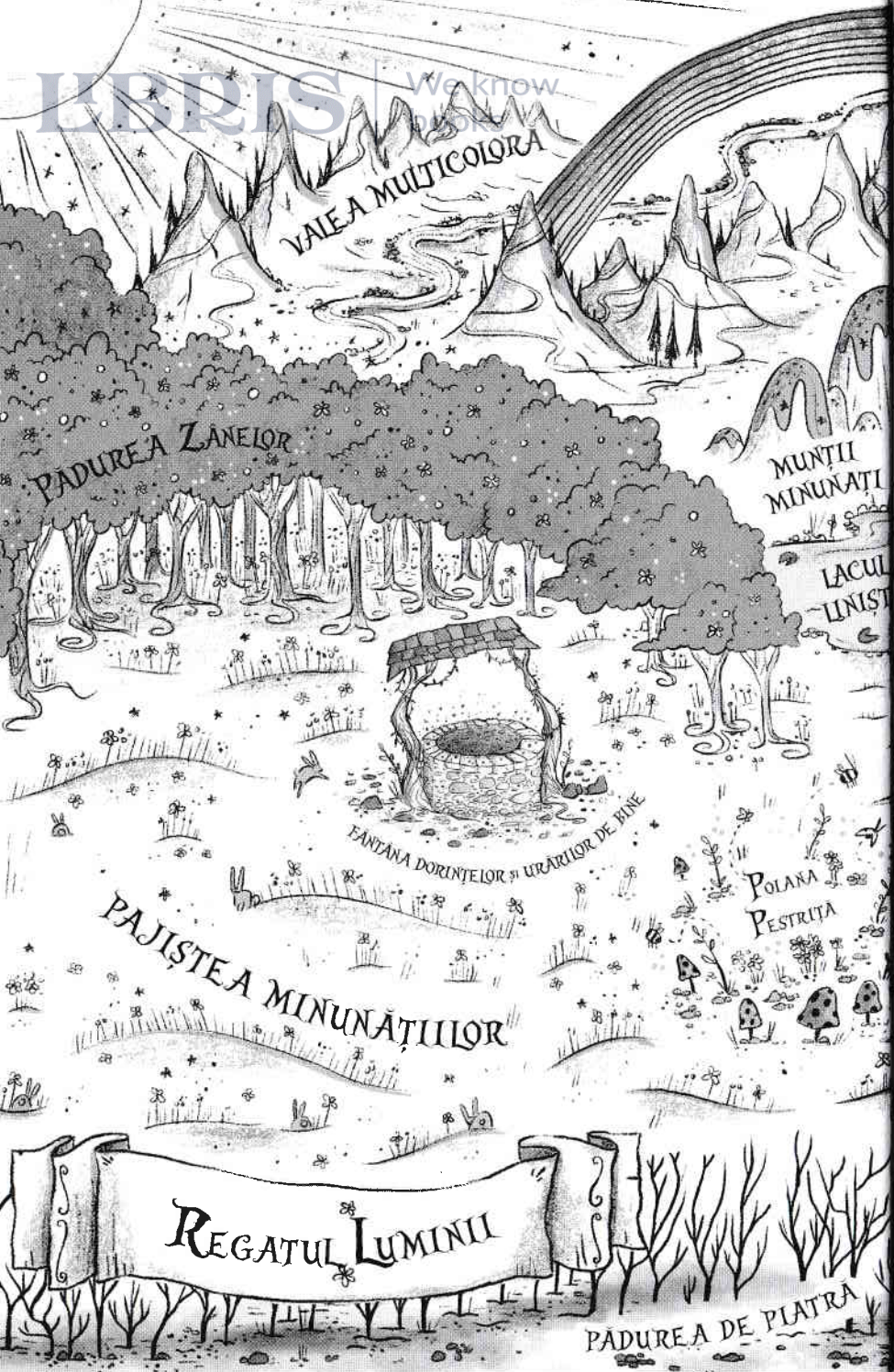
CUPRINS

HARTA NOCTURNIEI	viii
NOCTURNIENI ȘI SCLIPICINIENI.....	x
1. DE CE TREBUIE SĂ FIU EU UNICORNUL? ...	1
2. FÂNTÂNA DORINȚELOR ȘI URĂRILOR DE BINE	17
3. RĂZBUNAREA LUI FLORANS	29
4. MĂLICĂR.....	41
5. ÎMBRĂȚIȘAREA VEȘNICĂ.....	51
6. CURCUBEEEEEEU!	63
7. FABIO.....	75
8. SCLIPICINIA.....	87

9. PERIA DE GULER.....	101
10. CASA GROAZEI.....	115
11. O DOMNIȘOARĂ UNICORN INDEPENDENTĂ	129
12. BANCHETUL UNICORNILOR	139
13. TALENTUL LUI FLORANS	151
14. CARCERA DE CAMEL.....	161
15. FLORANS NU E DIHANIE	177
16. BUBURUZA DIN SPATELE URECHII	185
17. SPIRIDUȘI, ADUNAREA!	201
18. LUMINĂ ȘI ÎNTUNERIC.....	211

Salutări sinistre de la...

LIBRIS We know books

AMELIA ȘI PEPI

LE PLAC:

Îmbrățișările și sandviciurile
frânturi de limbă

NU LE PLAC:

Să meargă devreme la culcare.

TANGINE

ÎI PLAC:

Noii lui prieteni, Amelia,
Florans și Grimaldi

NU-I PLAC:

Să aibă stomacul gol

REGELE VLADIMIR

ÎI PLAC:

Jocul Temnițe și închisori

NU-I PLAC:

Balele de goblin uscate în ceainic

ZANA BUNA

ÎI PLAC:

Sclipiciul și familia

NU-I PLAC:

Ciupercile fugare

FLORANS ȘI GRIMALDI

LE PLAC:

Aventurile cu Amelia

NU LE PLAC:

Fântânile nepoliticoase

MELICAR

ÎI PLAC:

Dansurile
și curcubeiele

NU-I PLAC:

Căpușicile

FABIO

ÎI PLAC:

Domnișoarele unicorn
independente

NU-I PLAC:

Făpturile întunericului

Florans Forant era o specie rară, uriașă de yeti – în niciun caz o dihanie. Era, pe lângă asta, unul dintre cei mai buni prieteni ai Ameliei.

– E deja ora? gemu Grimaldi, trăgându-și gluga peste față.

Grimaldi Mortaletto era însăși Moartea. Până mai creștea, se ocupa însă numai de moartea făpturilor mici din Nocturnia, lăsându-le pe cele mari în seama tatălui său.

Era ziua de Halloween, și soarele răsărise în Regatul Întunericului, ceea ce însemna că fiecare locuitor al Nocturniei și al sinistrelor ei suburbii urma să meargă la culcare – mai puțin Amelia von Vamp și amicii ei, care se pregăteau să plece într-o expediție în Regatul Luminii.

– FLORANS! zise prințul Tangine Fluflu Întâiul, bătând de două ori din palme. Vreau micul dejun!

– NU BATE DIN FALME LA MINE! se răsti Florans, strângându-și pumnii mari și păroși.

– Tangine, zise Amelia cu un oftat, ai uitat ce-am vorbit? Încearcă să nu mai faci pe șeful!

– Of, uit întruna, zise Tangine rușinat. Nu pot să fac măcar puțiiiiiiin de tot?

– Nu! râse Amelia. Cu noi ești prieten.

– Șef, zâmbi Tangine.

– Prieten, zise Amelia.

Tangine răsuflă adânc.

– Pri... începu el și-și șterse fruntea cu palma. Prie... Prieten-șef?

– E... un progres, zise Amelia.

Când îl întâlnise prima oară, prințul se purtase foarte urât cu ea, ba chiar i-l furase și pe Pepi, dovleacul ei de companie. Se dovedise însă că prințul Tangine era, pur și simplu, singur și avea nevoie de un prieten. Crescuse în palat fără frați sau surori, și singurele care-i ținuseră tovărășie fuseseră mumiile mizerabile care-l serveau. Avea mamă – pe Zâna Bună, care însă, din păcate, dispăruse în mod misterios pe vremea când Tangine nici nu împlinise un an. Tatăl lui, regele